

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
DIRECȚIA PERSONAL ȘI ÎNVĂȚĂMÎNT

262

88992

D 001493

SISTEMUL

INFORMATIV

al

SUA

Δ 1493

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
DIRECȚIA PERSONAL ȘI ÎNVĂȚĂMÎNT

SECRET

SISTEMUL INFORMATIV AL S. U. A.

SERIA 0946

1 9 7 1

Traducere executată de: cpt. CONSTANTIN CADEA
lt. maj. NICOLAE CALUGARITA

Coperta executată de cpt. EMILIAN GRASU

Lucrarea de față reprezintă o încercare de parcurgere succintă și pe cât posibil sistematică a vastului pălăjenis care este sistemul informativ al Statelor Unite ale Americii.

Fără a avea pretenția că a spus tot ce se putea spune despre un asemenea sistem, ea vine să reîmprospăteze sau să îmbogățească cunoștințele cititorului cu o serie de date despre istoricul apariției diverselor organe informative și contrainformative americane, modul lor de organizare și atribuțiile fiecăruia în parte, obiectivele vizate, mijloacele și metodele de acțiune.

Fiind concepută ca un fel de studiu, întreprins în anul 1967, asupra sistemului de organizare a serviciilor secrete americane, lucrarea, în cea mai mare parte a ei, tratează această problemă și folosește o terminologie tipică. Totuși, cititorul va găsi date interesante și cu privire la munca de culegere de informații, sursele de informare, transmiterea și exploatarea operativă a datelor obținute. Merită a fi evidențiat și faptul că activitatea serviciilor secrete americane este ilustrată cu exemple de acțiuni informative și contrainformative desfășurate atât în diverse părți ale globului cit și în S.U.A.

Un loc important în lucrare îl ocupă, de asemenea, problemele referitoare la compoziția organelor de informații și contrainformații americane, dotarea lor cu tehnica cea mai modernă, calitățile pe care trebuie să le aibă elitorii angajați, sistemul de pregătire a personalului, precum și la atenția ce se acordă păstrării secretului asupra diverselor operațiuni și prevenirii scurgerilor de informații.

ORGANIZAREA SECURITĂȚII NAȚIONALE ÎN STATELE UNITE

Adînc, departe, în labirintul clădirii Pentagonului din Washington, un „comitet de veghe” al Centrului național de indicații funcționează zi și noapte. Informații cu caracter de spionaj provenite de la nenumărate surse dispersate în toată lumea afluesc spre acest centru, ținîndu-l la curent cu evenimentele mai importante din lume. Serviciile de informații ale armatei de uscat raportează mișcările trupelor străine în diverse regiuni de pe glob; cele ale marinei semnalează mișcările vapoarelor și submarinelor sovietice; cele ale aviației furnizează date asupra rachetelor și activității spațiale sovietice; Departamentul de Stat comunică informații politice și rapoarte economice; Departamentul Finanțelor raportează asupra mișcărilor aurului și narenticelor, iar C.I.A. furnizează așa-numitele „rapoarte-fulger” și informații de spionaj.

La Washington și în împrejurimile lui se află cartierele generale ale celor nouă agenții guvernamentale care culeg informații de tot felul și din toată lumea: Agenția Centrală de Informații, Agenția Militară de Informații, Șeful Asistent al Statului-Major pentru Informații (armata de us-

cat), Oficiul Informațiilor Navale, Șeful Asistent pentru Informații al Statului-Major (aviație), Biroul de Informații și Cercetări, Agenția Securității Naționale, Biroul Federal de Investigații și Comisia de Energie Atomică. Aceste nouă agenții constituie baza activității de informații a S.U.A. și sunt descrise pe rând în capitolele următoare.

În vârful piramidei întregii structuri informative se află un grup de persoane de cel mai înalt nivel numit Consiliul Informativ al Statelor Unite. Președintele acestui grup este directorul C.I.A. Directorul adjunct al C.I.A. este membru al Consiliului. ceilalți membri ai Consiliului sînt șefii organelor de informații din Departamentul de Stat, Departamentul Apărării, Comisia de Energie Atomică și Biroul Federal de Investigații. Consiliul se întrunește cel puțin o dată pe săptămână, în scopul de a face o apreciere asupra informațiilor provenite de la agențiile operative și pentru a pregăti un rezumat concentrat de informații secrete, cunoscut sub numele de „estimări informative naționale”. Acest raport este trimis săptămînal președintelui S.U.A., constituind un excelent compendiu asupra evenimentelor și tendințelor din întreaga lume. În plus, față de informarea săptămînală, anual se mai pregătesc circa 25 de rapoarte speciale.

Informațiile care compun „estimările informative naționale” se obțin dintr-un număr imens de rapoarte primare, verificate, analizate și completate cu alte date referitoare la aceeași problemă de către experți competenți în diferite domenii.

Consiliul își desfășoară activitatea prin intermediul a 50 de comitete speciale, conduse de experți din diferite agenții de informații. Aceste comitete au sarcini foarte diverse, cum ar fi acelea de a face aprecieri asupra stabilității politice dintr-o țară străină, a modalităților de obținere a celor mai bune rezultate în cadrul programului de „ajutor” pentru străinătate, a potențialului nuclear al unor țări etc.

Consiliul Informativ al Statelor Unite stabilește, de asemenea, linii directoare și priorități informative pentru celelalte organe. El reprezintă garanția certitudinii că toate materialele ce urmează a fi înaintate președintelui S.U.A. reflectă concluziile întregului sistem informativ.

Evoluția conceptului de securitate națională

Actuala structură a securității naționale se bazează pe prevederile Actului Securității Naționale din 1947. În momentul în care au apărut noi arme și noi procedee de utilizare a lor a trebuit să fie realizat un alt concept de securitate națională, care să ia în considerare noii factori.

Prevederile Actului de bază realizau următoarele: statuau răspunderile ce reveneau agențiilor guvernamentale în problemele economice, politice și militare ce afectau securitatea națională; separau forțele armate aeriene de armata de uscat; formau Forțele Aeriene ale S.U.A. ca un organism militar cu statut egal cu cel al armatei de uscat și al marinei. Actul mai prevedea, de asemenea, crearea Consiliului Securității Naționale și a Agenției Centrale de Informații.

După aproximativ un an au fost sugerate unele modificări în sistemul militar, care tindeau spre o unificare mai accentuată. Au urmat apoi două acte ale Congresului, bazate pe recomandările Comisiei Hoover. Prin 1957 era însă clar că și alte schimbări erau necesare. În baza recomandărilor raportului Rockefeller, președintele Eisenhower a supus Congresului, printr-un mesaj special, la 3 aprilie 1958, planul său de reorganizare. La 6 august, Actul de reorganizare a Departamentului Apărării a devenit lege.

O altă piesă legislativă semnificativă referitoare la securitatea națională stabilește în 1958 crearea Administrației Naționale Aeronautice și Spațiale (N.A.S.A.) și a Consiliului Național Aeronautic și Spațial (N.A.S.O.). Acest consiliu cu-

prinde pe vicepreședintele S.U.A., secretarul de stat pentru afacerile externe, ministrul apărării, șeful N.A.S.A. și președintele Comisiei de Energie Atomică. Împreună cu Oficiul pentru Știință și Tehnologie (O.S.T.), creat în 1962, și alături de alte agenții guvernamentale (una dintre cele mai importante fiind Consiliul Securității Naționale), N.A.S.O. face parte din Oficiul Executiv al Președintelui, organ consultativ de prim rang al Casei Albe.

AGENȚIA CENTRALĂ DE INFORMAȚII

Deși oficial creată prin Actul Securității Naționale din 1947, originea C.I.A. poate fi găsită cu mult în urmă, în eșecul informativ care a făcut posibil atacul japonez de la Pearl Harbor. Ca rezultat al acestui dezastru, președintele Roosevelt a creat în 1942 Oficiul Serviciilor Strategice (O.S.S.), pentru a completa structura informativă a serviciilor forțelor armate.

O.S.S. a fost apoi desființat de președintele Truman care însă, în 1946, a creat Autoritatea Informativă Națională, compusă din miniștrii de externe, de război și de marină și din consilierul militar personal al președintelui, amiralul William D. Leahy. În același timp Truman a creat și un succesor al O.S.S., Grupul Informativ central, subordonat Autorității Informative Naționale. Contraamiralul Sidney W. Souers devine primul șef al Grupului Informativ central, dar în decurs de 6 luni este înlocuit de generalul Hoyt S. Vandenberg. În mai 1947 este numit ca șef contraamiralul Roscoe H. Hillenkoetter care, prin dispozițiile Actului Securității Naționale din 1947, devine primul director al noii Agenții Centrale de Informații.

La început, C.I.A. era dispersată în mai multe clădiri din cartierul comercial al orașului Washington, fapt ce crea

o serie de probleme nedorite privind operațiile, administrația și securitatea agenției. În 1956, Congresul a aprobat fonduri pentru construirea unei clădiri moderne cu opt etaje așezată într-o zonă împădurită ce se întinde pe o suprafață de 140 de acri. Ea are vedere spre malul sudic al râului Potomac, în Langley, statul Virginia, la opt mile depărtare de cartierul comercial al Washingtonului.

Acesta este cartierul general de unde este condusă activitatea pe scară mondială de căutare a informațiilor, atât în timp de pace cât și în timp de război. Eleganta clădire de culoare alb-gri, compusă din patru aripi, are o formă rectangulară. Ea dispune de o sală de 5000 de locuri, de un restaurant cu o capacitate de 1400 de locuri și de un teren de parcare pentru 3000 de automobile. În această clădire își desfășoară activitatea aproximativ 8000 de funcționari. Antenele speciale de radio instalate pe acoperiș formează o parte din sistemul global de comunicații al C.I.A.

Un vizitator nepoftit, care ar reuși să pătrundă în clădire, ar vedea unele lucruri mai puțin obișnuite: un laborator științific unde se fac experiențe cu arme speciale, explozive, materiale necesare scrisului invizibil etc.; un sistem electronic de înmagazinare și triere a unei mase enorme de informații biografice și industriale, de care se poate face uz printr-o operație ce are la bază benzile fotografice. Prin introducerea unui număr de cuvinte-cheie într-un element de control, mașina selectează documentul microfilmă cerut și, cu ajutorul razelor ultraviolete, îl proiectează pe ecran în câteva secunde.

Perestrele parterului sunt prevăzute cu gratii, iar securitatea zonei de intrare este asigurată de un corp de pază, un gard de fier și un sistem electronic. Pe o săgeată indicatoare, îndreptată spre clădirea C.I.A., sunt înscrise majusculele B.P.R. (inițialele de la un așa-zis Birou al drumurilor publice).

În conformitate cu prevederile Actului Securității Naționale din 1947 și cu modificările ulterioare, C.I.A. are cinci funcții esențiale:

- ține la curent Consiliul Securității Naționale cu acțiunile întreprinse de ministerele și serviciile guvernului pe linia securității naționale;

- face recomandări pentru coordonarea unor asemenea acțiuni;

- corelează, evaluează și transmite guvernului informațiile;

- execută pentru agențiile de informații existente acele „servicii adiționale” de interes comun, când consiliul decide că ele pot fi efectuate mai eficient de la centru;

- execută alte asemenea sarcini referitoare la informații care privesc securitatea națională, conform indicațiilor consiliului.

Actul Securității Naționale, precum și modificările ulterioare care i s-au adus prevăd că numirea în funcție, atât a directorului C.I.A. cât și a adjunctului lui, trebuie confirmată de către Senat. Persoana selecționată pentru una din aceste funcții poate fi un civil, un ofițer activ, în rezervă sau în retragere.

Un alt act privind Agenția Centrală de Informații, promulgat în 1949, a completat Actul Securității Naționale cu unele prevederi de natură să împiedice Comitetele permanente ale Congresului să se mai intereseze de organizarea și operațiile C.I.A. În esență, conform acestui act, C.I.A. este autorizată:

- să nu dea publicității sistemul de organizare, numele, gradele, salariile, numărul și atribuțiile personalului angajat;

- să facă cheltuieli de fonduri fără a ține seama de legile care le guvernează. Justificarea lor se face prin prezentarea unor note de cheltuieli de către directorul C.I.A.;

- să încheie contracte și să facă achiziții de materiale, fără a le da publicității;

— să prevadă cheltuieli și alocații speciale pentru personalul din exterior.

Conform actelor Congresului menționate mai sus, directorul C.I.A. este principalul consilier al președintelui și al Consiliului Securității Naționale în problemele de informații referitoare la securitatea națională. În calitate sa de înalt funcționar guvernamental, directorului C.I.A. îi revine sarcina coordonării activității informative a Statelor Unite în exterior. El este președinte al Comitetului Informativ al Statelor Unite (U.S.I.B.). Acest comitet ține ședințe în mod regulat o dată pe săptămână și mai frecvent în perioade de criză, când parvine vreo informație nouă și de importanță deosebită.

Directorul C.I.A., în calitate lui de președinte al U.S.I.B., răspunde de evaluarea faptelor de către acesta. Dacă unul din membrii săi nu e cumva de acord și dorește ca acest lucru să fie consemnat în scris, punctul lui de vedere este rezumat și inserat sub formă de notă în partea de jos a paginii raportului, supus în final președintelui și membrilor Consiliului Securității Naționale. Conținutul evaluărilor este, în general, ținut secret. De modul în care sunt realizate, cunoscute, trase concluziile, depinde în ultimă instanță importanța informațiilor.

Directorul C.I.A. face recomandări Consiliului Securității Naționale în privința structurii sistemului informativ în totalitatea sa, pentru a exista certitudinea că fiecare element funcționează așa cum se cuvine. De asemenea, el prezintă Consiliului Securității Naționale acele „cercetări informative naționale”, pregătite de personalul său din subordine împreună cu reprezentanții altor agenții informative guvernamentale și uneori cu experți civili competenți.

C.I.A. se îngrijește ca informațiile să fie oportune, consistente și complete. Ea desfășoară, de asemenea, cercetări independente în domeniul spionajului economic, geografic și științific, supraveghează știrile și propaganda radio din străinătate, culege informații peste hotare și oferă celorlalte

agenții servicii speciale de traduceri și unele facilități privind prelucrarea automată a datelor.

Din cauza naturii atribuțiilor sale, C.I.A. nici nu dezmințe, nici nu confirmă unele știri, adevărate sau false, despre activitatea ei, apărute în presă.

Pentru a-și îndeplini mai bine sarcinile, C.I.A. este împărțită în patru diviziuni conduse de câte un director adjunct, și anume:

- Diviziunea planuri;
- Diviziunea de informații;
- Diviziunea știință și tehnologie;
- Diviziunea de sprijin.

În plus, mai există și Oficiul estimărilor naționale, care se subordonează direct șefului C.I.A.

Principalele funcțiuni ale C.I.A. sunt executate de primele două diviziuni.

Diviziunea planuri întreprinde tot felul de operații secrete, uzând de toate trucurile meseriei, inclusiv de pinda electronică efectuată cu ajutorul sateliților. Folosind ca procedee de acțiune de la aruncarea în aer a unor poduri la invazia armată, de la falsificarea alegerilor la interceptarea comunicărilor telefonice și telegrafice, C.I.A. a devenit un factor esențial în înfăptuirea politicii interne și externe a cercurilor guvernamentale americane.

Diviziunea planuri are în subordine departamentul rezidențelor ilegale și departamentul rezidențelor legale. Agenții din prima categorie de rezidențe lucrează în adâncă clandestinitate. Identitatea și acțiunile lor nu sunt cunoscute decât atunci când, într-un caz nefericit, cineva dintre ei este prins. Activitatea acestora este condusă, de obicei, de către un ofițer cu o vechime mare în țara respectivă și care lucrează în cadrul ambasadei americane sau al altei reprezentanțe similare a Departamentului de Stat. Ei operează sub acoperirea de turiști, studenți, oameni de afaceri, marinari etc., iar rapoartele lor sunt cifrate și descifrate cu ajutorul codurilor.

Agentii celei de-a doua categorii de rezidențe sînt mult mai numeroși. Ei își desfășoară activitatea în posturi oficiale politice sau economice din cadrul misiunilor diplomatice și sînt reprezentanți ai Ministerului de Finanțe, funcționari ai Agenției pentru dezvoltarea internațională și ai Serviciului de Informații al S.U.A. În cele mai multe din țările aliate, identitatea agenților C.I.A. este cunoscută guvernului străin și ei lucrează cu poliția și personalul de informații autohton.

Diviziunea de informații concentrează, analizează și evaluează informațiile provenite de la diverse surse și întocmește rapoarte zilnice și periodice referitoare la persoane, locuri ori situații ce interesează pe președinte și Consiliul Securității Naționale. Toate informațiile militare, politice, economice, industriale și științifice sînt adunate și sortate în această diviziune. Cele mai multe informații se obțin din ziare, reviste științifice, rapoarte și publicații industriale și guvernamentale, transmisi radio ale țărilor străine etc.

Diviziunea de informații este împărțită în secții geografice, conduse de specialiști ce aparțin practic tuturor disciplinelor și profesiilor cunoscute. Se găsesc aici chimiști, fizicieni, biologi, psihiatri, agronomi, geologi, silvicultori, cartografi și, desigur, lingviști. Activitatea acestor experți se materializează în furnizarea la timp a anumitor informații de importanță capitală, în efectuarea unor statistici demne de toată încrederea, precum și a diferitelor studii privind pe conducătorii majorității statelor străine.

Diviziunea știință și tehnologie este însărcinată să țină la curent guvernul cu progresele înregistrate în lume în domeniul armamentului, inclusiv cel nuclear. De asemenea, ea este însărcinată cu analiza fotografiilor luate de sateliți și de avioanele de recunoaștere U2.

Diviziunea de sprijin este o unitate esențialmente gospodărească și administrativă. Ea răspunde de aprovizionarea agenției cu cele necesare bunei desfășurări a muncii, de

procurarea și întreținerea echipamentului din dotare, de asigurarea securității sediului și a mijloacelor ei de comunicare.

Se zice că C.I.A. ar putea încadra orice colegiu universitar cu personal dintre specialiștii săi; mai mult de 50 la sută din angajații săi sînt posesori ai unor diplome universitare, iar 30 la sută au titlul de doctor. La aceasta s-ar mai putea adăuga amănuntul că 60 la sută din personal lucrează în Diviziunea de Informații de cca 10 ani, iar 20 la sută lucrează în agenție încă de la crearea ei, în 1947.

C.I.A. își recrutează personalul din mai mult de o sută de colegii și universități americane. Ea caută persoane cu aptitudini pentru munca de informații, cadre universitare, studenți, specialiști în economie, istorie, relații internaționale etc.

Pentru ea este extrem de important să cunoască în orice moment capacitatea de luptă sau slăbiciunile unui eventual inamic. Ea trebuie să fie la curent cu tot ce poate face sau ce nu poate face un eventual inamic în caz de conflict, ce descoperiri noi s-au mai făcut în domeniul fizicii, chimiei, electronicii etc. Această investigație presupune existența unui personal bine calificat din toate punctele de vedere și în domenii diverse.

Intrucît C.I.A. se află sub auspiciile Consiliului Securității Naționale, s-ar putea trage concluzia că toate activitățile ei sînt analizate de către acesta. Dar nu este așa.

Inima sistemului de control asupra C.I.A. este Grupul 54-12 creat, în decembrie 1954, printr-o directivă secretă. Această directivă legiferează, printre altele, și activitatea subversivă a C.I.A. împotriva țărilor socialiste și a comunismului în general.

Grupul 54-12 este compus din directorul C.I.A., subsecretarul de stat adjunct pentru afacerile politice, secretarul general adjunct al apărării și din doi consilieri speciali ai președintelui în problemele securității naționale. Grupul se întrunește săptămînal și se ocupă, în primul rînd, de problemele legate de operații. El aprobă toate propunerile de ope-

rații și dă o mare atenție celor care pot avea repercusiuni politice. Amestecul grupului în activitatea C.I.A. se oprește aici, căci nu mai are latitudinea să mai controleze și modul în care se execută operațiile respective.

Faptul că, datorită citorva acțiuni hazardante pe plan extern, C.I.A. a suferit unele eșecuri cu larg răsunet a făcut ca problema necesității reconsiderării atribuțiilor acesteia și a intensificării controlului asupra ei să fie tot mai insistent ridicată de către diverse personalități politice și chiar de opinia publică americană.

Să ne reamintim câteva dintre acțiunile de amestec direct al C.I.A. în treburile altor state, precum și de unele eșecuri ale sale, care au avut atât consecințe negative pe planul politicii externe americane cât și repercusiuni asupra relațiilor acestei agenții cu alte organisme guvernamentale.

În 1954, Iacob Arbenz a fost ales în fruntea guvernului din Guatemala. Dar acest verdict democratic al poporului guatemalez nu a plăcut Statelor Unite. Autoritățile americane considerau că regimul lui Arbenz era comunist. Această opinie mai putea fi discutată, dar era evident că guvernul Arbenz era suficient de orientat spre stînga pentru a amenința interesele marilor proprietari guatemalezi și pe cele ale United Fruits Company (Compania unională de fructe), fără să mai punem la socoteală alte mari afaceri americane. Era suficientă o singură scînteie pentru ca ostilitatea Statelor Unite împotriva lui Arbenz să se declanșeze. Cei care au aprins această scînteie au fost Allen Dulles și C.I.A. Cu acordul Consiliului Securității Naționale, C.I.A. a luat măsuri de trimitere în Honduras și Nicaragua a unei cantități de arme și muniții, suficiente pentru ca un fost ofițer guatemalez să înarmeze o armată de mercenari care să invadeze Guatemala și să măture regimul lui Arbenz.

Amestecul C.I.A. în treburile Vietnamului de sud datează tot din 1954. După autorii lucrării „The Invisible Government”, Eisenhower și John Foster Dulles au însărcinat un agent al C.I.A. să descopere omul care ar putea să guverneze țara. Acest agent, care se numea Ladsdale, l-a re-

comandat pe Diem. Atît Diem cît și Nhu au refuzat să dea oarecare libertate politică partidelor de opoziție, deși Ladsdale îi prevenise că țara ar putea să cadă pradă unor conspirații, dacă partidele legale nu sînt autorizate să acționeze liber. Ladsdale a venit expres la Washington pentru a obține de la frații Dulles promisiunea că vor face presiuni asupra lui Diem în scopul de a-l determina să înceapă unele reforme în Vietnamul de sud. Demersurile lui n-au dat însă rezultate. I s-a replicat că nimeni nu se opunea mai îndrăgît ca Diem comunismului și că el trebuia susținut împotriva tuturor și cu orice preț.

Pe linia acestei orientări, Ladsdale a fost înlocuit cu John Richardson, care a devenit șeful filialei C.I.A. la Saigon. Între timp însă, între regimul lui Diem și administrația americană au intervenit o serie de fricțiuni. Ambasadorul Cabot Lodge, numit în acest timp la Saigon, încerca să schimbe cîte ceva în regimul lui Diem, dacă nu chiar să se descotorosească de el. Șeful filialei C.I.A. continua însă să-l susțină pe Diem. Nu-i mai rămînea d-lui Lodge, pentru a-și asigura autoritatea, decît să ceară rechemarea rivalului său la Washington. Asta pentru că funcționarii C.I.A. din Saigon nu erau obligați să dea ascultare nici ambasadorului, nici Departamentului de Stat, ci unui serviciu extrem de puternic, aflat chiar la Washington, care, așa cum au devenit-o evenimentele din Vietnam, era capabil să hotărască asupra unei politici sau alta.

Aceste evenimente din Vietnam au demonstrat inconvenientele pe care le implică culegerea de informații și întreprinderea unor „operații speciale” de către unul și același organism. Așa cum sublinia un comentator avizat, agenții care se ocupă de culegerea de informații, avînd și misiunea de a susține sau doborî guverne, „sînt capabili să-și piardă obiectivitatea cînd e vorba să distingă între realități și aspirații”. La Saigon, C.I.A. s-a găsit în situația de a fi în același timp judecător și parte civilă. Agenți bine plăsați pentru a culege informații sînt, de multe ori, la fel de bine situați pentru a duce acțiuni sub acoperire...

accea a debarcării. Exercițiile de guerilă au fost mediat în-
tre altele și de către o echipă americană care avea drept
echipă americană care avea drept
„puterea părea că i se urcase la cap”.

arată: „In acel timp, în lagărele din Guatemala, cubane-
zii treceau cu entuziasm de la ideea unei operații de guerilă
la aceea a unei debarcări. Noul antrenament și noile arme
i-au umplut dintr-o dată de speranță. Ofițerii lor americani
le-au asigurat că ei nu erau decât un grup ca multe altele ase-
menea, respectiv cam o zeime din forța totală și că li se va
acorda tot sprijinul de care aveau nevoie.

Presupunând că toți cei pe care li lăăsaseră în urma lor
li urau ca și ei pe Castro, emigranții sperau că o debarcare
pe plajele cubaneze ar putea declanșa o revoltă ge-
nerală. C.I.A. și ofițerii armatei, cunoscind și mai puțin Cu-
ba, erau și mai optimiști. Odată obsedați de acest vis, nici
cubanezii, nici colegii lor americani nu erau dispuși să re-
vina la ideea mai modestă a unei infiltrații de luptători de
guerilă. Cât despre revocarea operației, era ceva care nici prin
cap nu le trecea. Așa stăteau lucrurile atunci când John
F. Kennedy a aflat de existența proiectului din 19 noiem-
brie 1961.

Totul mergea deci spre luarea unei hotărâri definitive
și aceasta nu se putea face decât pe scara cea mai înaltă
adică de președintele Statelor Unite.

Allen Dulles și Richard Goodwin Smith de la C.I.A. au îndemnat
pe Kennedy să ordoneze „Tăcerea asupra, spunea el.
Dacă vom sări răsturnăm pe Castro, trebuie să-l facem fără
să ne putem putea înalta”.

C.I.A. era conștientă că debarcarea avea să reușească la
cu cât se făcea mai târziu, că cu cât rețineră se făcea
luată, cu atât șansele de izbândă deveneau mai mici. Dulles
și Smith, nemulțumindu-se numai cu întocmirea planului
de debarcare, îl apăsau cu îndrăzneală. Președintele a cerut
atunci părerea consilierilor săi apropiați.

Planul tactic al debarcării a fost supus Pentagonului și
aprobat la nivel superior. Apoi, pe lângă generalul Edwin
Lemnitzer, șeful Marelui Stat-Major, și de amiralul Burke,
șeful operațiilor navale.

Necazurile provocate de C.I.A. l-au determinat pe pre-
ședintele Kennedy să ordoneze unei comisii conduse de gene-
ralul Maxwell Taylor să studieze sistemul informativ ameri-
can și să facă recomandări în vederea îmbunătățirii activității
lui. La 4 mai 1961, președintele Kennedy a reînființat
Consiliul prezidențial al consultanților pentru activitățile in-
formative în străinătate, creat de președintele Eisenhower
în ianuarie 1950 și care se autodisfusese la 7 ianuarie 1961.

Noul consiliu s-a numit Consiliul prezidențial consul-
tativ al informațiilor din străinătate. El a primit sarcina să
studieze întregul sistem informativ american și să facă re-
comandări de schimbări în structura organizatorică și în atri-
buțiile lui. Consiliul are 10 membri: doi sînt reprezentanți
militari, doi oameni de știință, iar restul persoane cu o bo-
gată experiență guvernamentală. Acest grup se întrunește
cam o dată la 6 săptămîni, pentru a examina rezultatele ob-
ținute de întregul sistem informativ al Statelor Unite. În-
trunirile durează două-trei zile și includ discuții cu directo-
rul C.I.A. și cu alți funcționari superiori ai ei, cu șefii ce-

AGENȚIA MILITARĂ DE INFORMATII ȘI SECȚIILE INFORMATIVE ALE SERVICIILOR ARMATEI

Agencia Militară de Informatii (A.M.I.) a fost înființată în anul 1947, ca o secțiune a Serviciului de Informatii și Comunicatii (S.I.C.) al Armatei. Ea a fost organizată în două secțiuni: una pentru informații militare și una pentru informații tehnice. În anul 1948, A.M.I. a fost reorganizată și a devenit o entitate independentă, subordonată direct Serviciului de Informatii și Comunicatii.

A.M.I. a primit primul sputnic sovietic. La 5 noiembrie 1957 se lansează primul sputnic, care avea la bord ciinele Laika. Acest satelit cîntărea de 5 ori mai mult decît primul. Cel de-al treilea sputnic, lansat la 15 mai 1958, cîntărea cca 2023 de pfunzi (un pfund = 0.453 kg — N.T.).

Washingtonul considera în acel timp că dacă sovieticii reușiseră să lanseze astfel de sateliți, americanii îi întreceau în domeniul echipamentului de teleghidare și al aparaturii miniaturizate. Totuși, la 4 ianuarie 1959, cînd nava sovietică Lunik I trecea pe lângă lună pentru a se plasa pe o orbită solară, cînd Lunik II lovea, la 13 septembrie 1959, luna și cînd, în sfîrșit, Lunik III înconjură, la 4 octombrie 1959, luna, americanii au realizat că sovieticii au reușit să lanseze sateliți care se pot folosi pentru a studia luna.

În urma unei informări făcute la 29 ianuarie 1960 de către Allen Dulles, două comitete senatoriale au ajuns la

...avea un avantaj enorm, în ceea ce privește puterea de lovit a rachetelor. După săptămână de dezbateri naționale, secretarul de stat Gates a spus într-un interviu televizat că în 1962 S.U.A. vor ajunge din urmă pe sovietici în domeniul rachetelor.

Aprecierile C.I.A. referitoare la rachetele sovietice erau substanțial diferite de cele ale serviciului de informații al armatei. Discuții lungi și aprige pe această temă caracterizau întrunirile Consiliului Informativ al Statelor Unite.

În scopul de a rezolva conflictul, înaltele autorități ale Departamentului Apărării au transferat problema unui grup comun de studiu, însărcinat să facă o cercetare completă asupra sistemului informativ. El era compus din personal informativ de carieră din C.I.A. și Departamentul de Stat, din personal militar activ și de rezervă și din civili din Departamentul Apărării și de la Casa Albă.

În 1960, grupul a prezentat recomandările sale. Cele mai importante propuneri se refereau la crearea Agenției Militare de Informații (D.I.A.), la scoaterea organelor de informații ale serviciilor militare din subordinea U.S.I.B. și la însărcinarea D.I.A. cu rezolvarea conflictelor dintre servicii. Aceste recomandări au fost apreciate de Gates, care, atunci când administrația Eisenhower a luat sfârșit, l-a recomandat lui Robert McNamara să le aprobe fără întârziere.

În cele din urmă, ministrul apărării a ajuns la concluzia că S.U.A. nu erau în urma Uniunii Sovietice în ceea ce privește construcția de rachete balistice, dar a găsit de cuviință să crească momentul ca serviciile de informații să fie scoase din subordinea U.S.I.B. și să devină independente, să depindă direct de el.

Unificarea conducerii diferitelor servicii informative militare a fost realizată în 1961, când a luat naștere D.I.A. În urma unificării, s-a creat un sistem de comandă și control, care a fost înființat la 1 august 1961. Acest sistem este compus dintr-un director, un director adjut, un director adjunct, un director general și unități de

sprijin amplasate în toată lumea. El are o organizație compactă. Chiar și enumerarea celor aproape 200 de funcționari este un lucru dificil. În afara de director, adjunct, mai există patru directori asistenți.

Directorul asistent al Sectorului de producție are în subordine între altele un grup executiv-administrativ, unul consultativ pentru informații, unul pentru programe de cercetare, un grup pentru coordonare și integrare, o divizie pentru producția de material militar, o divizie pentru producția de material naval. Tot aici mai întâlnim un grup de control, o divizie a „bucsei sovietice”, o divizie estică, o divizie vestică și o divizie pentru America. Aceste patru divizii se găsesc - cu o denumire apropiată - în cadrul celui mai mare birou de informații, sprijin, analiză, planificare, în cadrul Oficiului de interpretări fotografice.

Directorul asistent pentru informații științifice și tehnice are în subordine Divizia energiei nucleare, Divizia de electronică și de sisteme de comandă și control, Divizia sistemelor de arme, Divizia sistemelor de rachete, Divizia sistemelor spațiale, Grupul de informații curente etc.

Secția de achiziții și Secția de hărți, diagrame și probleme geodezice au 16 și respectiv 11 subdiviziuni.

În D.I.A. mai există un Oficiu de contraspionaj și securitate, un Oficiu special de securitate, un Oficiu de activități speciale, un Centru al sistemelor de prelucrare automată a datelor, o școală de informații, un detașament al atașatilor militari, un grup special de planificare, un grup de legături, un secretar, un inspector general etc.

D.I.A. operează sub îndrumarea, autoritatea și controlul ministrului Apărării.

Misiunea D.I.A. constă în a crea cadrul unei mai strânse colaborări între servicii, de a coordona activitatea lor, de a realiza prin eliminarea paralelismelor în organizarea și activitatea lor. Principalele funcții ale D.I.A. sunt:

— să furnizeze U.S.I.B. toate sintezele, studiile și informațiile din Departamentul Apărării necesare la realizarea „estimărilor informative naționale”;

— să ia măsuri pentru centralizarea și coordonarea tuturor necesităților informative ale Departamentului Apărării și să stabilească prioritățile și cerințele specifice pentru fiecare organ de informații al acestuia;

— să întocmească și să stabilească planuri, programe, metode și procedee de culegere de informații din domeniul...

— să îndeplinească funcțiuni tehnice și de contrainformații, precum și să procure informații militare curente. De asemenea, să asigure funcționarea Centrului de indicații al Departamentului Apărării care primește informații din toată lumea.

Activitatea Centrului de indicații al Departamentului Apărării este asigurată pe durata celor 24 de ore de către cinci echipe. Zilnic se întocmesc cărți de seamă rezumative pentru ministrul apărării, Statul-major unificat și personalul superior al Departamentului Apărării.

Înțelegând date referitoare la analiza anumitor zone, capacități militare, sumare date biografice etc., pentru uzul...

...rele organizații militare internaționale.

...ea administrativă a școlii

Cursurile sunt urmate de aproximativ 100 de cursanți...

DIA... dintre absolvenții de colegii și universități civile fie din...

În cel puțin două dintre școlile D.I.A. cursurile se desfășoară... rusa sau chineza, iar cursanții înțeleg într-o...

Agentii destinați străinătății sunt supuși unui antrenament fizic foarte dur sub autoritatea lipsită de blândețe a unor subofițeri. Unii susțin că acest antrenament ar fi mai dur chiar și decât cel impus celebrelor „berete verzi” ale forțelor speciale. Toți, fără excepție, sunt supuși unei examinări... punda la niște întrebări ca acestea: „Ați avut vreodată legături homosexuale?” sau „Legăturile dv. sexuale cu un membru de sex opus sunt normale?”. Pe tot timpul școlarizării, cursanții fac, de asemenea, obiectul unor teste psihologice. Astfel, ei sunt supuși unor observații zilnice pentru a se vedea modul în care reacționează la anumite insulte verbale sau la tachinări și se determină dacă au un caracter bun sau rău. Se fac, de asemenea, observații cu privire la rezistența lor fizică în condiții atmosferice deosebite: pe timp de ploaie, zăpadă, frig, căldură excesivă etc.

Cursanții care învață limbi străine studiază câte șase ore... luni de zile să fie capabili să citească un ziar și să poată întreține o conversație simplă. Unii ating rezultate spectaculoase: de exemplu, un ofițer de aviație, ale cărui note... paisprezece limbi și dialecte, în patru ani de studii.

Cursanții învăță, de asemenea, să citească la fel ca în se daa spre studiul dosare ale unor personalități străine și li se cerea să repete ce au citit. Uneori, ei trebuie să-și amintească, de exemplu, că cutare funcționar dintr-o țară străină, relativ puțin important, are un sept deformat, dar nu prea vizibil — este vorba de o mică imperfecțiune a nasului — că vocea sa este melodioasă, că este nervos, că este plin de că are o alianță sub ochiul stâng.

Un spon destinat să lucreze într-o țară străină primește o identitate nouă. Pentru a-l obișnui cu această viață, i se dau un set de reguli și un set de exerciții numeroase. Exercițiile sunt de două feluri: fizice și mentale.

În timpul antrenamentelor fizice, se pune în discuție timpul să fie scutit în plină noapte pentru a fi întrebat cu ce copă are matusa Y, unde se află unele școli pe care le-a vizitat în copilărie, etc.

În timpul antrenamentelor mentale, se pune în discuție viața în țara străină, se discută despre obiceiurile, despre obiceiurile de viață, despre obiceiurile de lucru, etc.

În timpul antrenamentelor fizice, se pune în discuție viața în țara străină, se discută despre obiceiurile, despre obiceiurile de viață, despre obiceiurile de lucru, etc.

În timpul antrenamentelor mentale, se pune în discuție viața în țara străină, se discută despre obiceiurile, despre obiceiurile de viață, despre obiceiurile de lucru, etc.

În timpul antrenamentelor fizice, se pune în discuție viața în țara străină, se discută despre obiceiurile, despre obiceiurile de viață, despre obiceiurile de lucru, etc.

În timpul antrenamentelor fizice, se pune în discuție viața în țara străină, se discută despre obiceiurile, despre obiceiurile de viață, despre obiceiurile de lucru, etc.

În timpul antrenamentelor mentale, se pune în discuție viața în țara străină, se discută despre obiceiurile, despre obiceiurile de viață, despre obiceiurile de lucru, etc.

În timpul antrenamentelor fizice, se pune în discuție viața în țara străină, se discută despre obiceiurile, despre obiceiurile de viață, despre obiceiurile de lucru, etc.

În timpul antrenamentelor mentale, se pune în discuție viața în țara străină, se discută despre obiceiurile, despre obiceiurile de viață, despre obiceiurile de lucru, etc.

În timpul antrenamentelor fizice, se pune în discuție viața în țara străină, se discută despre obiceiurile, despre obiceiurile de viață, despre obiceiurile de lucru, etc.

În timpul antrenamentelor mentale, se pune în discuție viața în țara străină, se discută despre obiceiurile, despre obiceiurile de viață, despre obiceiurile de lucru, etc.

În timpul antrenamentelor fizice, se pune în discuție viața în țara străină, se discută despre obiceiurile, despre obiceiurile de viață, despre obiceiurile de lucru, etc.

În timpul antrenamentelor mentale, se pune în discuție viața în țara străină, se discută despre obiceiurile, despre obiceiurile de viață, despre obiceiurile de lucru, etc.

ntul, pe care prietenul lui Sergio l. cunoștea personal
in cercurile guvernamentale
ale Israelului.

După verificarea informației și pe alte căi, prin mijloace
cunoscute numai de Sergio și de D.I.A., știrea a fost trans-
misă imediat la Washington.

Investiția pe care D.I.A. a făcut-o în persoana lui Sergio
a fost rentabilă în cercurile conducătoare de la Washing-
ton. În acest fel, președintele John-
son a putut să prevină din timp guvernul israelian că era
la curent cu intențiile sale.

Sursele unui agent ca Sergio justifică teza unor con-
ducători ai serviciilor americane de informații, care susțin
că este mai avantajos să se utilizeze agenți străini bine plă-
tiți decât americani.

Într-adevăr, agenți străini din diferite părți ale globu-
lui aflați în slujba serviciilor de informații americane, in-
formăți cu caracter secret uneori extrem de valoroase și au fost re-
tribuiți cu generozitate pentru ele.

D.I.A. folosește și în interior, pentru realizarea obiecti-
vilor sale, agenți străini. În acest scop, D.I.A. a reușit să ob-
țină documente secrete dintr-o clădire din Washington în
care locuia șeful comisiei de avarii a unei țări
neutre. Pentru a intra în posesia acestor documente, ea s-a
dat drept vizitator și a penetrat la secretarul șefului co-
misiei. După ce a vădit că se trata de un agent, el
a fost arestat și condamnat la închisoare. În timpul
procesului, el a recunoscut că a fost plătit de D.I.A. pentru
a obține documentele care aveau nevoie.

Când șeful comisiei de avarii a părăsit într-o zi
de șase săptămâni, în Europa, secretarul său a luat
găgă cu Ingrid, a mers împreună la restaurant și a re-
venit noaptea la viața de familie. După ce a vădit că
Ingrid l-a servit și pe șeful comisiei, el a fost arestat
în care posesia un document. După ce a fost arestat,
el a spus că este un specialist în domeniul de informații
și că a vădit că Ingrid l-a servit și pe șeful comisiei.
In mai puțin de o săptămână, el a fost arestat și
a fost descoperit.

La 1 februarie 1964 o directivă a Departamentului Apă-
rării a stabilit unele directoare ale activității tuturor orga-
nelor sale de informații. Această directivă reglementează sistemul de
informații, capacitatea și calitatea muncii depuse
pentru a obține informații.

Programul de informații tehnice al Departamentului
Apărării reprezintă o concretizare a eforturilor informative
în domeniul științific și tehnic al tuturor organelor infor-
mative ale D.I.A. Prin informații tehnice se înțeleg infor-
mațiile științifice și tehnologice, din străinătate, referitoa-
re la:

- evenimentele și noutățile din domeniul științelor na-
turale, apărării și altele;
- caracteristicile științifice și tehnice, capacitatea și
limitile tuturor sistemelor militare străine, nivelul atins de
activitatea de cercetare în acest domeniu și metodele de pro-
ducere a armamentului.

Trebuie menționat că deși D.I.A. este o considera-
bilă autoritate asupra activității științifice și tehnice
tuturor sistemelor militare, ea nu controlează activitatea lor. Armata de
uscată, marina și forțele aeriene au păstrat pentru ele atri-
buturile vitale din domeniile specifice lor, cu excepția anu-

multor activități de culegere a informațiilor ce revin atașelor militari.

Cel mai vechi serviciu de informații militare este *Intelligence Division* al *Joint Chiefs of Staff*, care a fost creată doar în timpul primului război mondial.

În timpul celui de-al doilea război mondial, serviciul s-a dezvoltat rapid iar contribuția sa la câștigarea războiului se materializează în activități strategice, tactice și de contraspionaj. După război, serviciul s-a reorganizat în *Strategic Intelligence Division*. S-au înrolat în serviciul de informații al armatei, dar când aviația s-a separat, devenind un serviciu aparte, un mare număr de ofițeri de informații s-au transferat la Forțele Aeriene ale Statelor Unite.

În mod obișnuit, la nivel departamental, un serviciu de informații militare se compune dintr-un ajutor al șefului de stat-major pentru informații, un adjunct asistent și cinci birouri (biroul executiv, biroul de legături cu exteriorul, biroul planuri, biroul buget și administrație și biroul activități speciale).

La cel mai înalt nivel, serviciile militare de informații răspund și de informațiile din materia comunicațiilor și a electronicii, având și sarcini contrainformative în aceste domenii. Ele conduc activitatea de informații din domeniul cartografiei, geografiei militare și geodeziei. De asemenea, ele dirigează activitatea atașatilor militari ai S.U.A.

În afara acestora mai există încă două servicii informative: Agenția securității armatei și Comandamentul Informații al armatei.

Până la 1 ianuarie 1965, cele șase armate ale Statelor Unite și districtul militar al Washingtonului exercitau activitatea de contrainformații din zonele lor geografice prin *Area Commands*. De la acea dată, cele șapte grupuri informative au fost unificate, formind Comandamentul Informații al Statelor Unite. Până în prezent, denumirea oficială este *Joint Intelligence Command*, dar în mod obișnuit se numește Comandamentul informativ al armatei Statelor Uni-

te. El se bucură în cadrul armatei de statutul unui *major general* de prim rang și are sediul la Fort H. H. Arnold, la Washington.

Activitatea serviciilor de informații militare este foarte complexă și necesită cunoștințe mai ales în domeniul științelor politice și economice, precum și de a sugera căi de control acțiunilor. Pentru aceasta trebuia pus în aplicare de Oficiul de operațiuni speciale *Special Operations Division* al *Joint Chiefs of Staff*. Acesta a fost creat și condus de armată. El urma să fie aplicat mai întâi în Chile, de către un oarecare *Nutini*, sociolog naturalizat în această țară. Din nefericire, un alt sociolog chilian, ce lucra atunci pentru *Nutini*, cunoștea bine legăturile lui *Nutini* cu S.O.R.O., ceea ce a făcut ca *Nutini* să fie eliminat din Chile. În urma acestui incident, *Nutini* a fost eliminat din Chile și a fost înlocuit de un alt sociolog chilian, ce lucra atunci pentru *Nutini*, ceea ce a făcut ca *Nutini* să fie eliminat din Chile.

relațiile S.U.A. cu America Latină erau complicate de intervenția noastră în Republica Dominicană. Nu este, deci, de mirare că proiectul „Camelot” a iritat guvernul chilian, lumea academică și presa. Într-un asemenea val de dezaprobare, proiectul a fost contramandat, iar președintele Johnson a emis o directivă care stabilea ca nici un fel de acțiune de acest gen să nu mai fie întreprinsă în exterior fără consultarea Departamentului de Stat.

Oficiul de informații navale (O.N.I.) este cel mai mic serviciu de informații de nivel departamental. El se compune din director, director adjunct, o diviziune de contrainformații externe și una administrativă. În plus, mai are birouri care se ocupă cu probleme referitoare la legăturile cu exteriorul, cu U.S.I.B. etc.

Misiunea O.N.I. este de a strânge, prelucra, evalua și trimite informații de interes naval ministrului marinei și comandantului *Naval Forces*. O.N.I. are și o diviziune de a sprijini un port *port of call* în America Latină.

...militară a țării în care era acreditat. Acest aspect al diplomației internaționale a viciat relațiile dintre state cu elemente de suspiciune, înșelătorie. Când Imperiul Bizantin era la apogeu, trimisii diplomați erau întâmpinați la frontieră de o gardă militară de onoare foarte puternică. Pentru a-i face pe trimisii să creadă că teritoriul imperiului era greu accesibil, membrii escortei îi conduceau spre capitală pe drumuri întortocheate și ocolite, dându-le tot timpul asigurări că aceasta ar fi calea cea mai ușoară și mai directă. Odată ajunși în oraș, soldații stăteau la cîte o paradă militară aranjată cu minuțiozitate, anume să-l impresioneze (aceleași grupuri de soldați treceau prin fața tribunet de cîteva ori, purtînd de fiecare dată tipuri de arme și echipări diferite).

Încă în evul mediu timpuriu, Veneția creează primul sistem permanent de trimisii militare în capitalele străine. La sfîrșitul secolului al XVIII-lea, sistemul era universal și trimisii militare erau trimise în toate capitalele și în șefile trimisilor diplomatice.

Se crede că Napoleon I, împăratul Franței, ar fi fost primul șef de stat care a oficializat funcția de atașat militar pe lângă ambasadatele franceze, mai întâi pe lângă cele din Viena și Berlin. La scurt timp după aceea, Prusia și Austria au adoptat și ele această practică. În 1838, Rusia și Anglia au făcut același lucru, iar după ele și alte state europene.

În secolul XIX, au apărut de asemenea numeroase situații care ilustrează cum au fost avantajate unele națiuni de activitatea atașatilor lor militari sau cum au avut de suferit cînd n-au acordat suficientă atenție în-

post atribuită insuficienter atenția care s-a acordat rapoartelor observatorilor militari din Transilvania. În 1866, Prusia trimise la Londra a doua oară o misiune diplomatică pentru a negocia tratatul de pace după războiul de burzoi și a negocia tratatul de pace după războiul de burzoi.

În secolul XIX, au apărut de asemenea numeroase situații care ilustrează cum au fost avantajate unele națiuni de activitatea atașatilor lor militari sau cum au avut de suferit cînd n-au acordat suficientă atenție în-

Prima atașatură militară regulată a Statelor Unite a fost cea din Londra. În 1889, urmată imediat de altele în Paris, Viena, Berlin și Petersburg.

La începutul secolului XX, S.U.A. avea deja cîte 50 de posturi de atașati militari în Europa, America de Sud și Asia.

O dată cu creșterea gradului de complexitate a artei războiului și dezvoltarea tehnologiei militare a devenit limpede că pentru aceste posturi era nevoie de experți militari special instruiți. Ei erau aleși mai ales din cadrul personalului armatei de uscat și din marină, dar imediat după primul război mondial au început a fi trimiși ca asistenți ai atașatilor militari în probleme de aviație ofiteri din Serviciul aerian al armatei S.U.A. Prin 1926, ei au fost repartizați în toate posturile.

În 1914, S.U.A. a trimis o misiune militară la Berlin și Roma, cu scopul special de a culege informații tehnice asupra dezvoltării aviației europene.

Prin intrarea Statelor Unite în război (al doilea război mondial), sistemul atașatilor militari navali și ai armatei de uscat a cunoscut o extensie rapidă, depășindu-l cu mult pe cel din primul război mondial. O însemnătate mare o are crearea postului de asistent pentru aviație al atașatului militar. Mai târziu, Actul Securității Naționale din 1947 a stabilit, printre altele, crearea Oficiului Ministerului Apărării pentru separarea Forțelor Armatei de Statul Major al Apărării.

Ca urmare a autonomiei Forțelor Armate ale S.U.A., asistentul atașatului militar pentru aviație devine cunoscut ca atașat al aerului, având regim egal cu ceilalți atașați.

Activitatea acestor funcționari diplomați se desfășoară în cadrul Ministerului (D.A.S.). Trăgările de informații către D.A.S. se trimit de armata de uscat și marină, prin D.I.A., Oficiului atașatilor (D.A.O.). Rapoartele întocmite ca urmare a acestor activități de informații, semnate de ofițerul care le-a întocmit și avizate de D.A.O., sînt expediate către D.I.A.

Buletinele și rapoartele tehnice, ziarele, revistele, radioul, televiziunea și statisticele publicate în țara adversă prezintă toate interes pentru un atașat militar. De o deosebită valoare sînt contactele stabilite cu persoane ce dețin posturi de răspundere în guvern, armată și organizații eco-

În plus, nașatul participă activ la viața oficială milita-
ră în cercurile aviației, ale marinei și ale armatei de uscat. El
asistă la parăduri, la manșevre, la ceremonii și observă
manșevrele forțelor de uscat, navale și aeriene ale armatei

ca atagatur militare in 92 de țări, răspindite pe
Factorul determinant în stabilirea șefului atasa-

... la gradă de colonel și
... la gradul de mareșal, iar la Pa-

40

re general de brigada al armatei, ce s-a folosit America
a SUA n-au mai un general ca statul militar
Atasatu trebuie sa subpuna la dispozitie a statului
statul

...adată pentru fiecare
...abilitățile și cunoștințele
...de informații, care
...când fiecare persoană este
...pentru-a învăța de la
...de instruire special, intensiv.
...de învățare
...pentru învățarea lim-
...și de particularitățile și exi-
...postului de profesor

1. In the first place, the
 2. of the state of the
 3. of the state of the
 4. of the state of the
 5. of the state of the
 6. of the state of the
 7. of the state of the
 8. of the state of the
 9. of the state of the
 10. of the state of the

D.L.I.), în care astăzi se învață peste 65 de limbi. Cursurile se întind pe o perioadă de 24—27 de săptămâni pentru un număr de 25 de limbi, 24 de săptămâni pentru limbile romanice, 47 de săptămâni pentru rusă, chineză, araba și unele dialecte indiene.

În orele de clasă se pune accentul deosebit pe conversație și mai puțin pe scris și citit. Încă din prima zi de clasă elevii sînt încurajați să vorbească numai în limba străină pe care o învață și, pe măsură ce vocabularul lor crește, ei încep să scrie. Intervalul de timp între vorbire și scriere poate ajunge de la cîteva săptămîni, în cazul francezei și spaniolei, la cîteva luni, în cazul unor limbi orientale.

41

Toate complicațiile pe care Statele Unite le au din cauza de frontiere se reflectă în numărul celor ce învățau o altă limbă. Astfel, în 1965, cca 1000 de cursanți erau instruiți în vietnameză (de cinci ori mai mult ca în 1963).

Tot în 1965, s-a constatat o creștere considerabilă a numărului celor ce învățau limba swahili, o limbă vorbită de cca 40 de milioane de oameni din Africa de est. La D.I.A. swahili nu e considerată ca o limbă bizară și exotică; dimpotrivă, din punctul de vedere al importanței strategice, este privită ca una din primele 10 limbi ale lumii.

În afară de pregătirea în domeniul limbii, viitorii atașați sunt supuși unui proces de indoctrinare și îndrumare în raport cu țara unde vor lucra. Școala de informații militare din Anacostia funcționând direct sub autoritatea D.I.A., li instruește pe viitorii atașați militari, timp de 15 săptămâni, în probleme de informații strategice.

De asemenea, viitorilor atașați militari li se dă posibilitatea să viziteze diverse instalații militare și li se creează ocazia de a se întâlni în societate cu membri ai corpului diplomatic, acreditați la Washington, în special cu cei care aparțin țărilor în care urmează să fie trimiși. Astfel că, dacă timpul de studiu al limbii este de cel mult 11 luni, întreaga perioadă de instruire poate atinge doi ani de zile. La sfârșitul acestei perioade, noul atașat va fi foarte bine informat asupra serviciului său, fiind și un bun cunoscător al culturii și obiceiurilor țării în care va fi trimis.

Istoria a dovedit că militarii au influențat întotdeauna puternic cursul evenimentelor și deciziile guvernelor lor. Prin contactul zilnic cu conducătorii militari de frunte ai țărilor adverse, ei sînt prin excelență conștienți de tendințele politice ale țării în care sînt acreditați.

Zi de zi, activitatea atașatilor continuă în toate colțurile lumii. Prin activitatea lor, ei contribuie la creșterea cunoașterii noastre asupra lumii și la obținerea unei imagini cât mai exactă asupra lumii.

ORGANIZAREA INFORMATIVĂ A DEPARTAMENTULUI DE STAT

Zi de zi, mii de telegrame oficiale și nenumărate știri din presă se adună la Departamentul de Stat, la un loc cu altele alte rapoarte trimise din exterior de curieri, cu extrase din ziare din toate părțile lumii într-o mulțime de limbi și cu alte mii și mii de documente provenite de la agențiile guvernamentale americane. Cu toate acestea, Departamentul de Stat consideră că nu are la dispoziție toate faptele de care are nevoie, referitoare la problemele ce îi se ridică, mai ales cînd o informație sau alta este deosebit de urgentă.

Necesitățile de informații și eforturile ce se fac pentru satisfacerea lor pun în fața Departamentului de Stat câteva probleme spinoase. Cine dă asigurări că agențiile guvernamentale ce se ocupă cu culegerea de informații vor obține date de primă importanță? Cine va examina informațiile și

... sau altor oficialități? Cum vor fi analizate în perspectivă ... pentru a ... Cum trebuie ... lum de date strînse de-a lungul anilor?

În a d.n timp ... a se face ...

... implicărilor interna-
... a Departamentului de
... a Biroului de infor-
mații și cercetare (I.N.R.). Pentru a-și îndeplini funcțiile,
... și examinează
... treaga masă de informații primite din toată lumea și pro-
cedază la o selecție și o analiză uniformă și sistematică a ma-
terialelor ce pot fi de vreun folos. Unii dintre funcționarii
I.N.R. sunt angajați permanenți și au cunoștințe specializa-
te care le dă posibilitatea să desfășoare un proces de anali-
ză și interpretare de profunzime mai mare decât ar fi posi-
bil în oricare altă parte. De asemenea, având o structură or-
ganizatorică supă, I.N.R. își poate concentra forțele asupra
tuturor problemelor ce se ridică în fața celor care stabilesc
politica țării, fie că este vorba de o regiune, un stat sau o
chestiune cu caracter mondial. Astfel, I.N.R. are sarcina să
pună la dispoziția celorlalți funcționari ai Departamentului
de Stat informațiile de care au nevoie și când au nevoie.

Datorită întinderii activității și posibilităților pe care le
are, I.N.R. își pune amprenta pe principalele puncte de ve-
dere ale Departamentului de Stat privind situația interna-
țională.

Suprapunerea sferei de acțiune a I.N.R. cu aceea a altor
guvernamentale de informații determină cea de-a
doua mare direcție de activitate a ei.

... e echilibru din cadrul guvernului, înaltele oficialități ale
... de in-
... și
... este cel care a stabilit cadrul prezentei or-
ganizații și concepții de lucru ale I.N.R., muncă continuată
secretari de stat ce au urmat

... În scurt, cea de-a treia direcție a activității I.N.R. este
... a grupului său de experți...
... secretarul de stat...
... proceselor...
... Prin sistemul său ram...
... de informații, I.N.R. se îngrijește ca Departamentul de
... să primească toate informațiile importante culese sau
... de acestea
... Biroul lui este membru al Comitetului Infor-
... Statelor Unite și se îngrijește ca Departamentul
... aducă contribuția la luarea hotărârilor execu-
... concepție ale comunității informative americane.
... I.N.R. face parte din toate comitetele și grupele de
... ale comunității, contribuind la rezolvarea problemelor
... informative cu datele ce le dețin și facind aprecierile cores-
punzătoare. În acest fel, biroul nu numai că aprovizionează
sistemul informativ cu informații politice, economice și so-
ciale, dar face și considerații de politică externă, legate de
problemele informative ce se examinează.

Astfel, I.N.R. a devenit un organism cu o sferă largă de
atribuții atât în domeniul procurării de informații cerute de
unele situații specifice, cât și în acela al promovării unui
... interes. Biroul întocmește studii informative și sinteze pen-
... S.U.A. El diferă de celelalte componente ale sistemului in-
... mentale.

Principala sarcină... I.N.R. o consti-
... de „a proteja și pro-
... Șeful mi-
... ceea ce înseamnă că îl reprezintă
... de puteri depline pentru a

convenși în numele guvernului. În țările care au tradiții diplomatice tradiționale ale unui ambasador sînt:

- de a apăra interesele țării sale în exterior;
- de a face cunoscută de seamă asupra intereselor țării sale în străinătate;

- de a reprezenta Statele Unite la diferite conferințe.

Sectiile politice și economice observă, analizează și poartă informațiile din domeniul lor de activitate. Același lucru îl face și atașatul din cadrul misiunilor diplomatice. Sarcinile care revin atașatilor militari au fost descrise în capitoul precedent. Să vedem acum ce sarcini revin celorlalți atașati:

- atașatul cu problemele agriculturii analizează producția agricolă mondială, concurența comercială și situațiile politice care afectează agricultura americană și întocmește rapoarte de informare a guvernului S.U.A.;

atașatul financiar întocmește rapoarte asupra legislației și politicii statelor străine în legătură cu finanțele, aurul, schimbările externe, rata de schimb și alte probleme importante;

- atașatul cu problemele de muncă raportează asupra condițiilor de muncă din țările străine;

- atașatul cu problemele aviației civile este acreditat

privire la problemele aviației și la condiții

- atașatul comercial întocmește rapoarte care servesc intereselor de afaceri.

...

...

oficiu de indicații, astfel:

- Oficiul de cercetare economică și științifică;
- Oficiul de cercetare și analiză pentru republicile

Oficiul de cercetare și analiză pentru Orientul Ind-

- Oficiul de cercetare și analiză pentru Orientul Apropiat și Asia de sud;

- Oficiul de cercetare și analiză pentru Africa;

- Oficiul de cercetare și analiză pentru „blocul sovietic”;

— Oficiul de cercetare și analiză pentru Europa de vest. Membrii acestor birouri de cercetare și analiză sunt formați pe zone geografice regionale și întocmește sau participă la pregătirea de studii și informații pentru persoane autorizate din Departamentul de Stat sau alte agenții federale;

- Oficiul de indicații informative, care supraveghează informațiile

provenite din surse interdepartamentale

probleme de interes imediat ori de perspectiva și atragându-le atenția asupra evenimentelor externe asupra intereselor Statelor Unite. Mai constituie muncă de informație

pentru a se putea decide asupra unor probleme alternative

În fiecare dimineață, în cadrul unei întâlniri cu secretarul de Stat, membrii I.N.R. discută cu secretarul de Stat asupra problemelor care au apărut în ultimele 24 de ore. În cadrul acestor întâlniri, membrii I.N.R. prezintă secretarului de Stat o sinteză a activității lor din ultimele 24 de ore.

În fiecare zi, membrii I.N.R. sunt prezentați la o întâlnire de 15 minute se află acel efort continuu al I.N.R. de a se ține la curent cu toate evenimentele, de a examina critic toate informațiile noi, de a le selecta pe cele ce vor prezenta interes pentru personalitățile de prim rang ale Departamentului de Stat și de a conferi informațiilor semnificația maximă prin comentariile și raționamentele experților biroului.

De multe ori aceste întâlniri se transformă într-un veritabil schimb de informații. Din rapoartele altor funcționari ai Departamentului de Stat, membrii I.N.R. iau cunoștință de problemele curente ale birourilor politice, lucru care le ajută la orientarea programului lor.

Într-un studiu următor comunicărilor făcute prin aceste rezumate, biroul pregătește serii de așa-numite note de informații. Fiecare asemenea notă cuprinde un raport asupra unui eveniment. Faptele legate de evenimentul respectiv

sunt interpretate pentru a vedea în ce măsură afectează interesele Statelor Unite. Menționăm, de asemenea, că secretarul de Stat poate cere analize suplimentare asupra unor puncte incluse în rezumatele comunicate zilnic. Teme ale unor asemenea analize pot constitui, de exemplu, apariția unei noi personalități în prezidiul unui partid dintr-o țară, zvonuri privind o ofertă de ajutor militar, reacții regionale la unele măsuri luate într-un domeniu sau altul de activitate, etc. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice.

În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice.

În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice.

În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice.

În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice.

În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice.

În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice.

În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice.

În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice.

În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice. În fiecare zi, secretarul de Stat este informat asupra activității I.N.R. și asupra activității altor birouri politice.

supraveghează permanent atmosfera pacifiată pentru a detecta porțiunile radioactive provenite din experimente atomice. Containere speciale ale avioanelor U2 și ale altor aparate de zbor la mare altitudine colectează probe din atmosferă, în urma examinării cărora A.E.C. încearcă să determine explozia atomică, puterea și tipul armei detonate. A.E.C. face, de asemenea, cercetări și experimente în scopul prevenirii detectării exploziilor atomice ale S.U.A. și al cunoașterii sistemelor de protecție împotriva lor inventate de alte națiuni.

Prin intermediul Comitetului legăturilor militare, al cărui președinte este numit direct de către președintele S.U.A. cu acordul Senatului, A.E.C. se consultă cu Departamentul Apărării în chestiunile referitoare la aplicatiile militare cu arme nucleare sau în care se face uz de energie atomică.

Biroul Federal de Investigații (F.B.I.)

În 1908 ministrul Justiției Charles Bonaparte a hotărât ca toate investigațiile necesare Departamentului de Justiție

să fie efectuate de Asfel a luat naștere Biroul de Investigații, care în 1935 a primit prin decizia Congresului actualul nume de „Birou Federal de Investigații”.

În așa-numit agent special responsabil controlat și primește instrucțiuni din partea Departamentului de Justiție. Biroul este organizat în patru diviziuni principale: Divizia de Identificare, Divizia de Informații, Divizia de Operațiuni și Divizia de Relații Publice. În plus, există o Divizie de Cercetări Științifice. Biroul are la dispoziție o flotă de avioane și elicoptere, o flotă de automobile și o flotă de bărci. Biroul are și o Divizie de Relații Externe, în cadrul ambasadelor americane, de atașați.

candidați pentru posturile de agenți politici, FBI trebuie să fie cetățeni ai S.U.A. Biroul are la dispoziție o flotă de avioane și elicoptere, o flotă de automobile și o flotă de bărci. Biroul are și o Divizie de Relații Externe, în cadrul ambasadelor americane, de atașați.

În total, totuși agenții FBI sunt în număr de peste 100.000, sprijiniți la Așadar, FBI are la dispoziție o flotă de avioane și elicoptere, o flotă de automobile și o flotă de bărci. Biroul are și o Divizie de Relații Externe, în cadrul ambasadelor americane, de atașați.

punilor prin metode științifice, de folosire a armelor de foc, tactică etc. Periodic, agenții FBI urmează cursuri de îmbunătățire a cunoștințelor, pentru a fi la curent cu noutățile în munca lor.

F.B.I. își desfășoară activitatea în cadrul Departamentului Justiției și are sarcina să cerceteze toate cazurile de încălcare a legilor țării, cu excepția celor date în competența altor organe.

În total, FBI are la dispoziție peste 170 de probleme. Cele mai importante dintre ele sunt: spionajul, sabotajul, trădarea și alte activități subversive, jefuirea băncilor, spargerile, hoțiile, furturile din proprietatea guvernamentală, fraudă în dauna guvernului, violarea legii electorale, atacarea sauuciderea președintelui și a altor oficialități federale etc.

În general vorbind, în legislația federală, spionajul înseamnă obținerea de date ce afectează securitatea Statelor Unite în vederea divulgării lor ilegale, iar noțiunea de în-

spionaj este definită ca fiind obținerea de informații care sunt de interes pentru securitatea națională a Statelor Unite sau a altor națiuni străine.

... FBI a reușit să-l găsească. În a doua jumătate a anului 1941, un spion german, Friedrich ...
... Harry Sawyer, un american naturalizat, de origine germană, recrutat de Serviciul de informații nazist, el va reuși să păcălească FBI. Pentru a-și dovedi alinații, el a scos dintr-o șosetă și i-a arătat niște schițe fotografice ...
... secrete aviatice. FBI, care urmărea de multă vreme legăturile dintre cei doi, a fotografiat această scenă. În aprilie 1941 au fost arestați 33 de agenți nemți. Sentința care a fost pronunțată la 2 ianuarie 1942 prevedea condamnări la închisoare ce totalizau peste 30 de ani și amenzi ce se ridicau la 18 000 de dolari.

Tot în anul 1942, FBI a reușit să descopere că două ...
... S.U.A. și debarcaseră ...
... tenor a-a stabilit că ...
... asupra lor 174 588 ...
... pună în aplicare planurile și ...
... nați la moarte, unul la închisoare ...
... de ani.

Agencia Securității Naționale (N.S.A.)

... componenta a sistemului informațional american ...
... Ea a fost înființată printr-un ordin prezidențial în 1942 ca un organism cu structură ...
... lui Apărării. N.S.A. se află în subordinea ...
... secretarului apărării și este un organ ...
... activitățile informatice

N.S.A. are două misionar: să păstreze și să analizeze informații. În cadrul său ...
... revin următoarele atribuții:

— să recomande date ...
... guvernului ...
... organizate ...
... a limitării ...
... pentru poliția ...

— să organizeze și să coordoneze activitățile tehnice și ...

N.S.A.,
— să reglementeze problema mijloacelor de comunicație ...

În ceea ce privește natura și proporțiile activității N.S.A., acestea sînt mai secrete chiar și decît cele ale C.I.A. Funcțiile neoficiale ale N.S.A. sînt învăluite în secret prin ordinul prezidențial de înființare a ei. Cele oficiale sînt cunoscute.

1946-1947. Astăzi însă, faptul că N.S.A. întreprinde acțiuni de spionaj electronic, codifică și decodifică texte nu mai este

Din informațiile pe care le detinem rezultă că N.S.A. este compusă din patru oficii principale:

— Oficiul producție, care se ocupă cu descifrarea codurilor și cifrurilor țărilor comuniste, precum și ale aliaților S.U.A. și ale statelor neutre;

... activitate de cercetare în problemele tehnice de evaluare, criptanalizei și echipamentului de comunicații;

... personal.

Spre Cartierul central al N.S.A. se îndreaptă informații neprelucrate a ...
... radio difuzate ...
... orice tip de semnal electronic provenit din țările comuniste.

argon și xenon, gaze rare emise la producerea puterii.

Nici un american nu a asistat la cele două experimente nucleare chineze, dar prezența unor martori comuniști în zona de experimentare a fost înregistrată de aparatele de ascultare electronică și de barometre, în timp ce ochii magnetici și detectorii de radiație radioelectrice descopereau particulele electrizate.

Americani au putut stabili locul exploziei cu o aproximare de câțiva kilometri. Între timp, aparatele armatei aerului, dotate cu filtre speciale, au absorbit resturile radioactive provenite de la cuperea atomică chineză, iar analiza lor radiochimică a furnizat altor experți date care le-au permis să determine ce tip de bombă a fost experimentată, dimensiunea, forma și puterea ei.

Rezultatele de acest fel și de asemenea amploare justifică osteneala unei examinări mai aprofundate a ceea ce înseamnă astăzi comunitatea serviciilor de informații americane. De poate afirma, fără teama de a greși, că este probabil să existe mult mai multe servicii de spionaj în afara

consecrate spionajului decât își închipuie lumea. Pe de altă parte, numeroase întreprinderi particulare, cum este „Rand Corporation”, desfășoară în prezent incursiuni crude în domeniul spionajului.

Într-o zonă din apropierea orașului New York, în apropierea grănilor, se află o clădire cu două etaje, înaltă și îngustă, cu o fațadă simplă, dar cu o atmosferă de mister. Aici se desfășoară activități de spionaj. În apropierea clădirii se află o grădina cu plante exotice, iar în apropierea grădinii se află o clădire cu două etaje, înaltă și îngustă, cu o fațadă simplă, dar cu o atmosferă de mister. Aici se desfășoară activități de spionaj. În apropierea clădirii se află o grădina cu plante exotice, iar în apropierea grădinii se află o clădire cu două etaje, înaltă și îngustă, cu o fațadă simplă, dar cu o atmosferă de mister. Aici se desfășoară activități de spionaj.

chiori și artiști specializați în arta travestitului.

În apropierea clădirii se află o grădina cu plante exotice, iar în apropierea grădinii se află o clădire cu două etaje, înaltă și îngustă, cu o fațadă simplă, dar cu o atmosferă de mister. Aici se desfășoară activități de spionaj. În apropierea clădirii se află o grădina cu plante exotice, iar în apropierea grădinii se află o clădire cu două etaje, înaltă și îngustă, cu o fațadă simplă, dar cu o atmosferă de mister. Aici se desfășoară activități de spionaj. În apropierea clădirii se află o grădina cu plante exotice, iar în apropierea grădinii se află o clădire cu două etaje, înaltă și îngustă, cu o fațadă simplă, dar cu o atmosferă de mister. Aici se desfășoară activități de spionaj.

Dacă s-ar strînge la un loc toți bărbații și femeile care lucrează în diferite servicii de informații americane, s-ar putea popula cu ei un oraș mai mare decât Reno din Nevada, sau din Vermont. Numărul lor este mai mare decât al trei divizii de armată. Ei costă pe contribuabilii Uniunii circa 420 milioane de dolari pe an. Dar se pare, fără riscul de a pierde, că numai prelucrarea in-

formărilor este mai mult decât o clădire cu trei etaje în formă de „T”. Aceasta este clădirea G. Meade (Maryland), la ora 22 de nule din Washington. Ea este înconjurată de un gard înalt și ghimpat, înalt de 10 picioare (peste 3 me-

tre). Clădirea este echipată cu echipament electronic. Se spune că această clădirea cu cele mai multe fîre. Tot aici mai există de 500 de locuri, o farmacie, nouă bușele-expreș, o mini-spital complet echipat, un cabinet de parcare.

Clădirea este înconjurată de un gard înalt și ghimpat, înalt de 10 picioare (peste 3 me-

doi Cadillac-uri, o mașină sport Jaguar, un iaht de 10 metri și un hidroglisor care atingea 150 km pe oră. În plus, era văzut adesea în compania unei metrese, pe care o copleșea cu cadouri, prin diverse localuri de noapte.

Abia după moartea sa au aflat detectivii de la N.S.A. că istorisirile lui cum că devenise proprietarul unor terenuri în care se descoperise un minereu de o deosebită valoare și că era moștenitorul unui „pachet de acțiuni” nu erau decât minciuni.

Deși nu se știe precis care este adevărul, se crede că Dunlap ducea periodic documente secrete acasă, deoarece personalul N.S.A. nu era niciodată percheziționat. Probabil că el remitea aceste documente sovieticilor, la intervale regulate, întâlnindu-i la Washington sau la Baltimore. Nimeni nu poate să spună de ce natură au fost informațiile divulgate astfel, dar este semnificativ faptul că, în momentul în care afacerea a făcut explozie, autoritățile au admis că el divulgase un număr însemnat de secrete.

Prăbușirea lui Dunlap nu a fost consecința unei activități de urmărire a lui de către vreun serviciu al N.S.A.: el a avut drept cauză voința sa de a continua să lucreze pentru sovietici. Când, la începutul anului 1963, perioada de serviciu militar activ a lui Dunlap se apropia de sfârșit, el a cerut să rămână la N.S.A. ca angajat civil. Personalul militar al N.S.A. nu este supus probelor detectorului de minciuni, dar nu acesta este și cazul angajaților civili. Supus deci acestui examen s-a constatat că se pretase la câteva furturi de mică importanță și că se făcea vinovat de ceea ce N.S.A. a numit „existență imorală”.

În ciuda acestor „suspiciuni”, nimeni n-a luat nici o măsură și Dunlap a continuat să trădeze. Abia mai târziu, când a fost supus unei noi verificări, s-a constatat că angajatul respectiv făcea cheltuleli peste puterile sale. Dar nici de data aceasta nu s-a luat vreo măsură deosebită. A fost totuși transferat într-un alt serviciu care nu-i mai dădea posibilitatea să aibă acces la documente secrete și investigațiile au continuat. La 23 iulie 1963, Dunlap s-a sinucis. În aceeași

zi, N.S.A. a mai primit o lovitură: ziarul sovietic „Izvestia” publica o scrisoare a unui fost angajat al său, arab de origine, care își schimbase numele de Hindali în Victor Norris Hamilton. În această scrisoare, publicată de „Izvestia”, el făcea o serie de destăinuri referitoare la descifrarea codurilor diplomatice ale unor țări, cum ar fi, de exemplu, cel folosit de guvernul Republicii Arabe Unite în corespondența cu ambasadele sale din Europa. Astfel, Hamilton arăta: „Eu aveam în biroul meu toate comunicările schimbate între Egipt și ambasada sa de la Moscova privind vizita în U.R.S.S. a unei misiuni egiptene în 1958, având ca scop cumpărarea de petrol din Uniunea Sovietică. N.S.A. a trimis toate aceste comunicări Departamentului de Stat”.

Scrisoarea mai preciza că autoritățile americane „profitau de faptul că sediul O.N.U. se află pe teritoriul american. Guvernul american, adăuga Hamilton, a mers până acolo încât a descifrat instrucțiunile secrete ale guvernelor din Egipt, Irak, Iordania, Liban, Turcia și Grecia către misiunile lor diplomatice din Statele Unite, astfel că aceste documente cădeau în mâinile Departamentului de Stat înainte de a parveni destinatarilor lor”.

Diplomat al universității americane de la Beyrouth, Hamilton se căsătorise cu o americană pe care o cunoscuse în Libia. La scurtă vreme după căsătoria lor, el au venit în Statele Unite, unde Hamilton s-a angajat ca portar la un hotel din Georgia; el a explicat că din cauza culorii pielii sale nu putuse să-și găsească o altă slujbă. Recrutat apoi de un colonel pensionar al armatei americane, a intrat în serviciul N.S.A. la 13 iunie 1957, pentru a lucra la descifrarea sistemelor arabe de criptografie. Doi ani mai târziu, funcționarii Ministerului Apărării l-au constrins să-și dea demisia, deoarece se presupunea că suferă de schizofrenie paranoică. Părerea lui Hamilton în legătură cu concedierea sa este însă cu totul alta: el susține că fusese concediat pentru că încercase să ia legătura cu rudele sale din Siria.

Se poate crede că atât Hamilton cât și ceilalți — Martin, Mitchell și Dunlap — au acționat așa cum s-a arătat pentru

a obține unele avantaje materiale și pentru a-și satisface anumite ambiții personale.

Un caz aparte îl constituie cel al lui Joseph Sidney Petersen jr., despre care un purtător de cuvânt al Ministerului de Justiție spunea, în particular, că fusese victima propriei sale dorințe de a-și ajuta prietenii.

În timpul celui de-al doilea război mondial, Petersen a lucrat la Serviciul secret de transmisiuni și informații al armatei, care a devenit celebru prin descifrarea codurilor diplomatice și militare ale japonezilor. El s-a împrietenit cu un oarecare colonel J. A. Verkuyt, ofițer de legătură al armatei regale olandeze în India. Petersen și Verkuyt luau deseori masa împreună și, într-o zi, Verkuyt l-a prezentat pe Petersen lui Giacomo Stuyt, ofițer de transmisiuni la ambasada Olandei. Și unul și celălalt erau pasionați după criptografie și nu mai vorbeau decît despre aceasta.

Cînd Verkuyt s-a întors în Olanda, după război, Petersen i-a scris scrisori lungi, pline de idei privind metodele de instruire în domeniul criptografiei, cu scopul de a-l ajuta pe prietenul său să pună pe picioare un astfel de serviciu în țara sa. Dat fiind că Petersen n-a făcut niciodată nici o depunere, este greu de explicat de ce l-a arătat lui Stuyt, care rămăsese în America, copii de documente ultrasecrete cu amănunte asupra procedeelor utilizate de Statele Unite în descifrarea codurilor olandeze în timpul războiului.

Arestarea, la 9 octombrie 1954, a lui Petersen i-a uluit pe colegii și superiorii săi. În acea epocă, el lucra la serviciul de criptografie al N.S.A. Fusese transferat aci de la serviciul de securitate al forțelor armate cînd acesta a fost desființat, în 1952, pentru a lăsa locul N.S.A., care și-a asumat și funcțiile din domeniul informațiilor strategice și al comunicațiilor. Petersen era foarte stimat pentru competența lui și se bucura de prietenia întregului său anturaj. La inițiativa și sub conducerea sa, fusese organizată o școală de instruire pentru vechii angajați ai serviciilor armatei, școală care avea să devină în 1953 baza programului de instruire al N.S.A.

Dar cînd agenții F.B.I. au găsit în apartamentul lui Petersen cîteva note și documente importante, Ministerul Justiției și Pentagonul au dispus deschiderea unei anchete. Cu toate acestea, ele erau dornice să evite un proces care ar fi riscat să descopere multe secrete. Disperat din cauza celor ce se petreceau, Petersen dorea din tot sufletul să repara pagubele pe care le produsese. În cercurile oficiale se răspindise zvonul că guvernul îi promisese un verdict indulgent și chiar o decizie de amnare.

Pînă la urmă însă, Petersen, nu se știe din ce motive, s-a declarat vinovat și judecătorul Curții federale, Albert V. Bryan, l-a condamnat la 7 ani închisoare. N-a făcut decît patru ani din această pedeapsă, pentru că a fost pus în libertate pe cauciune.

Ca urmare a acestor cazuri, serviciile de informații americane cît și cele diplomatice au luat măsuri de întărire a securității lor interne. Astfel, serviciile de securitate interioară au fost investite cu noi puteri, menite să ducă la prevenirea unor cazuri ca cele de mai sus și s-a extins metoda de examinare a candidaților pentru posturile vacante de către un psihiatru.

CUPRINSUL

	<u>Pag.</u>
Organizarea securității naționale în Statele Unite	5
Agencia Centrala de Informații	9
Agencia Militara de Informații și secțiile informative ale serviciilor armatei	25
Organizarea informativă a Departamentului de Stat	43
Alte agenții informative guvernamentale	55

Responsabil de carte: cpt. CONSTANTIN GLOEA
Redactor literar: cpt. VASILE GHEORGHE
Corector: d. r. RADU STOIAN

Data la editie: 16-04-71; Data de tipar: 10-04-71.
Tiraj 120 ex., din care 100 ex. Alina rezervata
si 100 ex. Alina ordin. format 15 x 21 cm.
Lucrarea contine 10 pagini.